

Sygn. akt II K 566/20

2 Ds. 412.2020

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 marca 2022 r.

Sąd Rejonowy w Lwówku Śląskim, II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący **SSR Roman Chorab**

Protokolant Marek Kisilewicz

po rozpoznaniu w dniu 23.04.2021 r., 18.06.2021 r., 30.08.2021 r., 19.11.2021 r.,

18.03.2022 r., 28.03.2022 r.

sprawy P. R. (1)

ur. (...) w N.

syna T. i J. z d. B.

oskarżonego o to, że:

w okresie od lipca 2018 roku do 8 czerwca 2020 roku w G. w powiecie (...) znęcał się fizycznie oraz psychicznie nad żoną K. R. (1) w ten sposób, że wszczynał wobec niej awantury domowe, w trakcie których ubliżał jej słowami wulgarnymi i obelżywymi, okazując chorobliwą zazdrość, poniżał, ograniczał kontakty z innymi osobami, kontrolował, straszył wymienioną, że odbierze jej dzieci, szarpał za ramiona naruszając jej nietykalność cielesną

tj. o czyn z art. 207 § 1 kk

I. oskarżonego P. R. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku stanowiącego występki z art. 207 § 1 kk i za to na podstawie art. 207 § 1 kk wymierza mu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 2 kk i art. 72 § 1 pkt 5 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego P. R. (1) kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 2 (dwóch) lat próby oraz zobowiązuje go do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu;

III. na podstawie art. 73 § 2 kk oddaje oskarżonego P. R. (1) w okresie próby pod dozór kuratora;

IV. na podstawie art. 46 § 2 kk orzeka od oskarżonego P. R. (1) na rzecz pokrzywdzonej K. R. (1) obowiązek zapłaty kwoty 1.500 (jednego tysiąca pięciuset) złotych tytułem nawiązki;

V. na podstawie art. 41a § 1 i 4 kk orzeka wobec oskarżonego P. R. (1) zakaz zbliżania się do pokrzywdzonej K. R. (1) na odległość nie mniejszą niż 100 metrów w okresie próby;

VI. na podstawie art. 71 § 1 kk wymierza oskarżonemu P. R. (1) karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny przy przyjęciu jednej stawki grzywny na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

VII. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego P. R. (1) na rzecz oskarżycieli posiłkowej K. R. (1) kwotę 3000 zł tytułem poniesionych w sprawie wydatków,

VIII. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego P. R. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, a na podstawie art. 2 ust 1 pkt 3 w zw. z ust 3 pkt 2 Ustawy z dnia 23.06.1973 r o opłatach w sprawach karnych wymierza mu opłatę w kwocie 220 złotych.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 566/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie	

		przypisano)	
	P. R. (1)	<p>W okresie od lipca 2018 roku do 8 czerwca 2020 roku w G. w powiecie (...) znęcał się fizycznie oraz psychicznie nad żoną K. R. (1) w ten sposób, że wszczywał wobec niej awantury domowe, w trakcie których ubliżał jej słowami wulgarnymi i obelżywymi, okazując chorobliwą zazdrość, poniżał, ograniczał kontakty z innymi osobami, kontrolował, straszył wymienioną, że odbierze jej dzieci, szarpał za ramiona naruszając jej nietykalność cielesną,</p> <p>tj. o czyn z art. 207 § 1 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
I. Znęcanie się nad żoną K. R. (1)	1. notatka urzędowa	1	
2. przyjęcie ustnego zawiadomienia o przestępstwie i przesłuchanie K. R. (1) w charakterze świadka osoby zawiadamiającej	5 – 6v		
3. niebieskie karty A	7 – 10, 141 – 144		
	4. zaświadczenie lekarskie	11	
	5. notatki urzędowe	12, 14 – 16 i 18-19	

	6. zeznania pokrzywdzonej K. R. (1)	28 – 30 i k. 70 – 72,k.189v-190 i k. 191-193	
	7. zeznania świadka D. S.	56 – 57 195-196	
	8. zeznania świadka Ł. K.	74 – 75 194v-195	
	9. zeznania świadka M. P.	77 – 78v, 200 v – 201 v	
	10. zeznania świadka I. P.	112 – 113, 201 v -202	
	11. zeznania świadka K. P.	134 – 135, 196 199v-200	
	12. pismo pokrzywdzonej K. R. (1)	136	
	13. notatki urzędowe	147 - 151	
	14. zeznania świadka A. S.	208 v – 209	
	15. zeznania świadka A. K.	209 – 209 v	
	16. zeznania świadka A. H.	209 v -210	
	17. zeznania świadka A. T.	222 v - 223	
	18. zeznania świadka G. T.	223 – 223v	
	19. zeznania świadka P. S.	223v - 224	
	20. opinia w sprawie rozwodowej	212 - 217	

1. Niekaralność oskarżonego P. R. (1)	karta karna	27	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
-	-	-	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCENA DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
I	1. Zeznania pokrzywdzonej K. R. (1); zeznania świadków wymienionych w punktach 8-12 i 15 - 20, niebieskie karty, notatki urzędowe.	W świetle zgromadzonego materiału dowodowego : przede wszystkim zeznań świadków Sąd doszedł do przekonania, że oskarżony P. R. (1) wypełnił znamiona zarzucanego mu czynu. Zebrany w sprawie materiał dowodowy nie był wprawdzie całkowicie spójny, logiczny i konsekwentny (tzn. nie wszystkie dowody wskazywały na sprawstwo oskarżonego) , jednakże zdecydowana większość zgromadzonych dowodów	

przemawiała za winą oskarżonego P. R..

Z akt sprawy, z większości zebranych dowodów, wynikało, że oskarżony P. R. (1) jest osobą systematycznie nadużywającą alkoholu, w wyniku którego stawał się osobą agresywną w stosunku do pokrzywdzonej K. R. (1). Oskarżony P. R. wielokrotnie, w dłuższym, tj. przynajmniej we wskazanym w oskarżeniu okresie, swoim zachowaniem wszczywał awantury domowe, podczas których w sposób wulgarny zwracał się do pokrzywdzonej K. R. , obrażał ją, zwracał się do niej słowami powszechnie uznanymi za obelżywe oraz stosował wobec niej przemoc fizyczną. Oskarżony P. R. (1) zarzucał pokrzywdzonej K. R. (1) liczne zdrady i wyrażał chorobliwą zazdrość, co jedynie wzmagало jego agresję w stosunku do niej. Wielokrotnie upokarzał tym i poniżał pokrzywdzoną K. R. w obecności osób trzecich takich jak członkowie najbliższej rodziny czy znajomi. Ograniczał pokrzywdzonej kontakty z ludźmi i nadmiernie ją kontrolował, czyniąc pokrzywdzonej wyrzuty związane z charakterem jej pracy, związanym z częstymi kontaktami z

ludźmi. Do podobnych zdarzeń dochodziło zwykle po spożyciu przez oskarżonego P. R. alkoholu i towarzyszyła temu przemoc fizyczna.

Nie sposób również nie zauważyć, że pokrzywdzona K. R. (1) o agresywnych i karalnych zachowaniach swojego męża P. R. (1) informowała zarówno Policję jak i innych członków swojej rodziny. Jest zatem nieprawdopodobnym aby celowo i świadomie wprowadzała ona organy ścigania i sprawiedliwości w błąd, czy też przedstawiała fałszywe relacje członkom swojej rodziny tym bardziej, że członkowie jej rodziny czy znajomi potwierdzali jej relację, a w dodatku siostra była bezpośrednim uczestnikiem jednego z zajść.

W dodatku Policja z przeprowadzanych czynności służbowych, wywołanych zawiadomieniami pokrzywdzonej K. R. (1) sporządzała notatki służbowe, które w całości potwierdzają zeznania pokrzywdzonej R. R. i które stanowią część zebranego w sprawie materiału dowodowego.

Ponadto pokrzywdzonej i oskarżonemu zostały założone niebieskie karty, które dodatkowo potwierdzają

		występowanie zarzucanych oskarżonemu czynów.	
	2. Karalność oskarżonego P. R. (1).	Dowód nie kwestionowany przez żadną ze stron postępowania. W ocenie Sądu brak było podstaw do odmówienia wiarygodności danym o karalności oskarżonego .	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	1. oświadczenie oskarżonego P. R. (1) (k. 58 – 66) 2. wyjaśnienia oskarżonego P. R. (1) (k. 117 – 120 , k. – 188v-189) 3. Notatki urzędowe sporządzona na skutek rozpytania oskarżonego (k. 17 i k. 20) 4. zeznania świadka M. R. (k. 127 – 128 , k. 193v-194) 5. Korespondencja mailowa	Sąd nie dał wiary w wyjaśnienia złożone przez oskarżonego P. R. (1) , a także zeznaniom świadków : M. R., J. R., E. G. oraz A. J.. Oskarżony P. R. (1) nie przyznawał się do popelnienia zarzucanego mu czynu, a wręcz zarzucał pokrzywdzonej K. R. (1) nadużywanie alkoholu oraz stosowanie przez nią wobec niego przemocy fizycznej. Wskazywał przy tym, że pokrzywdzona K. R. (1) nie poświęca czasu rodzinie, jemu oraz dzieciom, a zamiast tego skupia się jedynie na sobie i na utrzymywaniu relacji	

(k. 129 – 134)
6.Zeznania świadka J. R.
(k. 202 – 203)
7.Zeznania świadka E. G.
(k. 207v – 208)
8.zeznani świadka A. J.
(k. 208- 208v)

ze znajomymi. Ponadto często nie ma jej w domu , co jest spowodowane głównie charakterem wykonywanej przez nią pracy.

Wyżej wskazaną przez oskarżonego P. R. (1) wersję podzielili świadkowie : J. R. i M. R..

Sąd jednak nie podzielił stanowiska oskarżonego P. R. i nie dał wiary zeznaniom wyżej wskazanych świadków, szczególnie że jedynymi świadkami zeznającymi na korzyść oskarżonego byli członkowie jego najbliższej rodziny (brat i matka). Brak było w ocenie Sądu na podstawie tych zeznań podstaw do stwierdzenia, że to pokrzywdzona K. R. (1) nadużywa alkoholu i stosuje wobec oskarżonego P. R. (1) przemoc fizyczną i psychiczną. Nie sposób również nie zauważyć , że matka i brat P. R. (1) są jego najbliższą rodziną , a zatem trudno przyjąć, że będą składać niekorzystne dla niego zeznania skoro nie pozostają w nim w konflikcie. Niemniej jednak jeszcze raz należy podkreślić, że treść tych zeznań nie znajduje potwierdzenia w innych dowodach i pozostają one w odosobnieniu.

Ponadto Sąd do wiarygodnej oceny materiału dowodowego nie uwzględnił zeznań E.

		<p>G. oraz A. J. z uwagi na to, że nie posiadali oni wystarczającej wiedzy na temat badanych okoliczności i ich zeznania miały charakter neutralny, nie potwierdzający ani wersji oskarżonego P. R. (1) , ani wersji pokrzywdzonej K. R. (1).</p> <p>Dodatkowo Sąd nie uwzględnił również jako wiarygodnego dowód w postaci wydruku korespondencji mailowej pomiędzy oskarżonym P. R. a pokrzywdzoną K. R. , albowiem z jej treści nie wynikało nic istotnego dla badanej sprawy, a jedynie wskazywało na istniejący pomiędzy nimi konflikt.</p>	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I.	P. R. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zgodnie z treścią art. 207 § 1 k.k. kto znęca się psychicznie lub fizycznie nad osobą najbliższą lub nad inną osobą pozostającą w stałym lub przemijającym			

stosunku zależności od sprawcy podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat.

Z okoliczności przytoczonych powyżej wynika, że oskarżony P. R. (1) od lipca 2018 r. do 8 czerwca 2020 r. znęcał się zarówno psychicznie jak i fizycznie nad żoną K. R. (1), poprzez wszczynanie awantur domowych, podczas których wyzywał ją słowami wulgarnymi i obelżywymi, okazując jej chorobliwą zazdrość, poniżał, ograniczał kontakty z innymi osobami, kontrolował, zastraszał odebraniem dzieci, szarpał za ramiona, naruszając jej nietykalność cielesną.

Taka kwalifikacja prawna czynu nie budziła wątpliwości Sądu. K. R. (1) była osobą najbliższą dla P. R. (1), skoro wówczas była jego żoną. Kierowanie słów wulgarnych i obraźliwych w jej kierunku, wszczynanie awantur i ciągłe twierdzenia, iż żona posiada „licznych kochanków z którymi go zdradza”, niewątpliwie stanowi formę znęcania psychicznego. Nawet gdyby takowe zachowanie miało miejsce (zdrada - na co osk. P. R. nie miał żadnych przekonujących i konkretnych dowodów) to nie uprawniało go do zachowań mających

<p>znamiona znęcania , a co najwyżej do wystąpienia ewentualnie z pozwem o rozwód z winy pokrzywdzonej K. R.. Natomiast wyołbrzymianie wskazanego „problemu” i w konsekwencji ograniczanie kontaktów pokrzywdzonej z innymi osobami , jej kontrolowanie i straszeniem pozbawienie władzy rodzicielskiej nad dziećmi wypełniało , zdaniem Sądu przesłanki znęcania psychicznego. Wszelkie zaś naruszanie nietykalności , które niewątpliwie miało miejsce choćby w postaci szarpania za ramiona , niewątpliwie stanowiło znęcanie psychiczne nad pokrzywdzoną K. R. (1).</p>			
	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			

	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
P. R.	I, II	I, II	Czyn którego dopuścił się oskarżony P. R. (1) zagrożony jest karą pozbawienia wolności do lat 5. Przy wymiarze kary, Sąd wziął pod uwagę okoliczności łagodzące do których zaliczył uprzednią niekaralność osk. P. R. (1), oraz fakt, że na żadnym etapie postępowania nie utrudniał on jego prowadzenia. Natomiast do okoliczności obciążających zdaniem

Sądu należało zaliczyć: fakt, że znęcanie przybrało zarówno formę psychiczną jak i fizyczną, działanie pod wpływem alkoholu, oraz, że trwało przez okres niemalże dwóch lat.

Łącząc wyżej wymienione okoliczności z dyrektywami wymiaru kary z art. 53 § 1 i 2 kk., Sąd uznał, iż wymierzenie oskarżonemu P. R. (1) kary 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności jest adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu (którą niewątpliwie należało uznać za znaczną), jak również osiągnie swe cele w zakresie prewencji szczególnej i ogólnej.

Zważywszy, że P. R. (1) w przeszłości nie był karany sędownie, Sąd uznał, iż zasługuje on na dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności, tj. z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 (dwóch) lat próby, a także zobowiązał go do powstrzymania się od nadużywania alkoholu. W ocenie Sądu to nadużywanie alkoholu w znacznej mierze przyczyniło się do popełnienia przez niego przestępstwa.

			Zdaniem Sądu wymierzona oskarżonemu kara nie razi nadmierną surowością, a stanowi właściwą dolegliwość, adekwatną do jego zawinienia.
5. INNE ROZSTRZYGNIĘCIA ZAWARTE W WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
P. R. (1)	III, IV, V, VI	III, IV, V, VI	<p>Na podstawie art. 73 § 2 k.k. dozór jest obowiązkowy m.in. wobec sprawcy, który popełnił przestępstwo z użyciem przemocy na szkodę osoby wspólnie zamieszkującej.</p> <p>Należy zauważyć, że w przypadku oskarżonego P. R. (1) wystąpiły wskazane okoliczności wymienione w zdaniu drugim wyżej cytowanej normy.</p> <p>Na podstawie art. 46 § 2 k.k., Sąd zasądził od oskarżonego P. R. (1) na rzecz pokrzywdzonej K. R. (1) nawiązkę w kwocie 1 500 zł z tytułu zadośćuczynienia za doznane krzywdy.</p> <p>Na podstawie art. 41 a § 1 i 4 k. k. Sąd orzekł wobec oskarżonego P. R. (1) zakaz zbliżania się do określonych osób tj. pokrzywdzonej K. R. (1) na odległość</p>

			<p>nie mniejszą niż 100 metrów w okresie próby. Zdaniem Sądu powyższy zakaz był konieczne celem ochrony przed nagannymi zachowaniami P. R. (1) w przyszłości wobec K. R. (1).</p> <p>Na podstawie art. 71 § 1 k. k. zawieszając wykonanie kary, sąd może orzec grzywnę, jeżeli jej wymierzenie obok kary pozbawienia wolności na innej podstawie nie jest możliwe. Zważywszy , że wymierzenie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania nie stanowi żadnej odczuwalnej dolegliwości wobec osoby skazanej na taką karę , Sąd na podstawie wyżej powołanego przepisu wymierzył osk. P. R. (1) karę grzywny w wysokości jak w pkt. VI wyroku. Wysokość wskazanej grzywny w ocenie Sądu nie przekracza możliwości finansowo-dochodowych osk. P. R..</p>
<p>6. INNE ZAGADNIENIA</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował</p>			

określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wniosku o orzeczenie takiej instytucji przez stronę		
7. KOSZTY PROCESU		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	<p>Sąd na podstawie przepisów wskazanych w pkt. VII i VIII wyroku zasądził od oskarżonego P. R. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe oraz opłatę w kwocie 220 złotych.</p> <p>Ponadto z uwagi na fakt, że został on uznany winnym zarzucanego mu czynu, Sąd na podstawie przepisu art. 627 k.p.k. był zobligowany do zasądzenia od niego na rzecz oskarżycielki posiłkowej K. R. (1), która korzystała z pomocy profesjonalnego pełnomocnika w osobie adwokata, kwoty 3 000 złotych tytułem poniesionych przez nią wydatków. Powyższa kwota nie przekracza ustawowych norm wynagrodzenia pełnomocnika z wyboru wskazanych w treści przepisów § 11 ust. 2 pkt. 3, § 15 ust. 3 i § 17 pkt. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w</p>	

	sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. poz.1800 z późn.zm).
8. PODPIS	